

СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ»

11-12 квітня 2014 р.

Суми, 2014

ББК 67(4 Укр)я43
УДК 340 (477)

А 43 Актуальні питання вітчизняної юридичної науки: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Суми, 11-12 квітня 2014 р. – Суми, 2014. – 103 с.

До збірника увійшли тези доповідей, які були подані учасниками Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні питання вітчизняної юридичної науки» (м. Суми, 11-12 квітня 2014 р.)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

ДО ПОНЯТТЯ ПРО СТРУКТУРУ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ

Бондар Н.А.6

МАГДЕБУРЗЬКЕ ПРАВО В МІСТАХ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД
САМОВРЯДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПРОБЛЕМ

Кузьменко Н.М. 8

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ХАРКІВСЬКОГО
ДВОРЯНСЬКОГО ЗІБРАННЯ (1786-1796 РР.)

Михайліченко М.А.11

ДО ПРОБЛЕМИ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЗАКОНОДАВСТВА

Харченко І.І...... 12

НАПРЯМ 2. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ТРЕТЕЙСЬКІ СУДИ В УКРАЇНІ

Котвяковський Ю.О. 15

СУД ЯК СУБ'ЄКТ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА

Курило М.П.17

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ВІДНОСИН
В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Пилипенко С.П.18

ОРГАНІЗАЦІЯ ОЦІНОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

Резнік М.М......21

ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ ПРОКАТУ

Федорончук А.В.23

ВИМОГИ ДО ФОРМИ І ЗМІСТУ СУДОВОГО РІШЕННЯ

Шестакова С.О.25

УНІФІКАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ГАЛУЗЕЙ ПРАВА

Ясинок М.М. 28

НАПРЯМ 3. ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ПРАВОВИЙ СТАТУС ОДИНОКОЇ МАТЕРІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Гресь Н.М.29

ОСОБЛИВОСТІ УХВАЛЕННЯ, ПЕРЕГЛЯДУ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ
ПОЗАСУДОВОГО ЮРИСДИКЦІЙНОГО ОРГАНУ У ТРУДОВИХ
ПРАВОВІДНОСИНАХ – ТРУДОВОГО АРБІТРАЖУ

Запара С.І.31

ЩОДО ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН В РАЗІ
СИСТЕМАТИЧНОГО НЕВИКОНАННЯ ТРУДОВИХ ОBOB'ЯЗКІВ

Кириленко О.М.34

ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО ПОВНУ
МАТЕРІАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Харченко О.С.36

СКЛАД СУБ'ЄКТІВ НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Кравченко І.О......39

НАПРЯМ 4. ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ, ЕКОНОМІЧНЕ ТА ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

ПРОБЛЕМИ НАБУТТЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА СУПЕРФІЦІЮ

Прохоренко Ю.Ю.41

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ЗЕМЛЯМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ
ДЕРЖАВНОЇ ФОРМИ ВЛАСНОСТІ

Трофімцова Ю.Ю.44

КООПЕРАТИВНІ ПРИНЦИПИ ТА ЇХ ЕВОЛЮЦІЯ

Чурилова Т. М.45

НАПРЯМ 5. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО, АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

РОЗВИТОК ПОЛЬСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ ПІД ВПЛИВОМ СВІТОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Ващенко К.М.48

ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ ДЕРЖАВИ ТА
ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ

Кузнецова М.Ю.50

ПОСАДОВЕ РЕГЛАМЕНТУВАННЯ В СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Роговенко О.В.53

ДО ПИТАННЯ ПРО ЛЮСТРАЦІЮ ВЛАДИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД,
КРИТЕРІЇ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ, МОЖЛИВІ РИЗИКИ

Рожкова Л.І.55

ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ПРИНЦИПУ МАКСИМАЛЬНОГО
ОПРИЛЮДНЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

Ткаченко В.В.58

ПОНЯТТЯ «ДЕРЖАВНА КАЗНА» ЯК ФІНАНСОВО – ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ

Швагер О.А.60

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ:
ОКРЕМІ ПИТАННЯ

Чернадчук Т.О.61

НАПРЯМ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЦІНКА ЕУТАНАЗІЇ

Богацька Ю. В.64

МОРАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ ТА ЇХ ВТІЛЕННЯ ДЛЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ
(СЕРЕДИНА ХХ СТ.)

Босак К.С.66

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ

Вінніченко В.В., Кочнєва А.О.67

СИСТЕМА НОРМ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА
ЕКОНОМІЧНІ ЗЛОЧИННИ В США

Каменський Д. В. 70

СУДИМІСТЬ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Комарніцький В.І.72

ПРОБЛЕМИ БОРОТЬБИ ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ НА ДОРОГАХ УКРАЇНИ

Коробка О.С. 75

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ТРАНСПОРТНИХ ЗЛОЧИНІВ ЗА КК УКРАЇНИ	
<i>Кочнєва А.О., Лукаш В.В.</i>	77
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЗІ ЗЛОЧИНАМИ ПРОТИ МОРАЛЬНОСТІ	
<i>Кулик С. Г.</i>	79
ПРОБЛЕМИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА СПІВУЧАСТЬ У ХАБАРНИЦТВІ	
<i>Лобода Ю.В.</i>	81
РОЛЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПОКАРАННЯ В ПРОТИДІЇ І ЗАПОБІГАННІ ТЕРОРИЗМУ	
<i>Манукян А.Ж.</i>	83
ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ	
<i>Марищак О.І.</i>	84
ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЦЕНЗУРУ У ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	
<i>Моренець О.І.</i>	86
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ (ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)	
<i>Німець В. І.</i>	88
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ ВЧИНЕНІ У СТАНІ СП'ЯНІННЯ	
<i>Саруханян Д.С.</i>	91
КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ СКОЄНИХ НЕПОВНО- ЛІТНІМИ У СТАНІ АЛКОГОЛЬНОГО ТА НАРКОТИЧНОГО СП'ЯНІННЯ	
<i>Сіроченко Т. В.</i>	93
ЕВТАНАЗІЯ: ЗА ЧИ ПРОТИ	
<i>Татаржинський М.В.</i>	95
ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ - РЕАЛЬНА ЗАГРОЗА БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ І СУСПІЛЬСТВА	
<i>Ткач І.О.</i>	98
ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ РЕЦИДИВУ ЗЛОЧИНІВ	
<i>Ткачик І.М.</i>	100

ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ПРИНЦИПУ МАКСИМАЛЬНОГО ОПРИЛЮДНЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

Ткаченко В. В., старший викладач кафедри
адміністративного і інформаційного права
Сумського національного аграрного
університету

«Принцип максимального оприлюднення» встановлює презумпцію, яка визначає, що вся інформація, яку зберігають державні органи влади, підлягає оприлюдненню. Водночас зазначається, що цю презумпцію може бути подолано тільки в обмеженій кількості випадків. Тобто, цей принцип містить основне логічне обґрунтування, яке лежить в основі самої концепції свободи інформації. Аналізуючи сучасний стан правового забезпечення реалізації вказаного принципу, насамперед необхідно навести положення Закону України «Про доступ до публічної інформації». Наприклад, ст. 1 Закону визначає поняття публічної інформації: «Публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом». Важливим постає визначення способу правового регулювання публічної інформації, що наводиться у частині другій цієї статті: «Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом».

Не менш важливим є визначення принципів забезпечення доступу до публічної інформації, що наводяться у ст. 4 даного Закону: 1) прозорості та відкритості діяльності суб'єктів владних повноважень; 2) вільного отримання та поширення інформації, крім обмежень, встановлених законом; 3) рівноправності, незалежно від ознак раси, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак. Тобто, положення даного Закону закріплюють основну ідею принципу максимального оприлюднення інформації

– вся інформація, яку зберігають державні органи влади, підлягає оприлюдненню.

Публічні органи зобов'язані оприлюднювати інформацію, і кожний член суспільства має кореспондуюче право отримувати інформацію. Кожний, хто перебуває на території країни, повинен отримувати користь від цього права. Використання цього права не повинно вимагати від осіб демонстрування особливого інтересу до цієї інформації. У випадку, коли державна влада намагається заборонити доступ до інформації, вона повинна довести, що інформація, яку та бажає приховати, підпадає під сферу обмеженого режиму.

Для порівняння вимог принципу максимального оприлюднення інформації та положень зазначеного Закону необхідно проаналізувати положення його розділу II. Питання обмеження оприлюднення інформації набуло належного правового обґрунтування, про що свідчать норми статей даного закону (ст. ст. 5–11). Крім того, у Законі чітко зазначено основні випадки обмеження щодо доступу до інформації: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Продовжуючи розкривати сутність принципу максимального оприлюднення, слід мати на увазі, що як поняття «інформація», так і поняття «публічні органи» мають широке тлумачення. Тобто, «інформація» включає всі документи, які знаходяться у публічних органах, незалежно від форми, в якій інформація зберігається (письмові документи, магнітофонна

стрічка, електронний запис тощо), їхні джерела (чи її було створено публічним органом, чи якоюсь іншою організацією), і дати створення.

Хотілося б підкреслити, що для досягнення мети належного оприлюднення інформації, тлумачення принципу містить корисну пропозицію – визначення «публічних органів» повинно виходити з типу послуги, яка надається, а не з формального статусу. Таким чином, поняття «публічні органи» має охоплювати всі гілки та рівні управління, включаючи місцеве самоврядування, виборні органи, органи, які діють відповідно до наданих законом повноважень, державні підприємства, позавідомчі організації і організації, які хоча й призначаються урядом, але працюють незалежно від нього (квазінеурядові організації), судові органи і приватні організації, які виконують публічні функції (наприклад, утримування доріг, експлуатація залізниць). Зрозуміло, що такий підхід потребує більш ґрунтовного дослідження, пов'язаного з іншим науковим завданням – усвідомлення сутності, ролі, формування та розвитку публічних органів.

Окремим питанням дослідження постає проблема захисту цілісності та доступності документів – саме тому необхідно передбачати, що перешкодження доступу до них чи свавільне знищення документів є злочином. До того ж, потребує законодавчого врегулювання питань, що пов'язані із встановленням відповідних стандартів щодо утримання і зберігання документів публічними органами. Для запобігання будь-якій спробі виправлення чи заміни змісту документів обов'язок щодо оприлюднення повинен застосовуватися до самих документів, а не лише до змісту інформації, яку вони містять.

Існують об'єктивні підстави для наукового обговорення нормативного закріплення принципу максимального оприлюднення інформації на рівні Конституції України, оскільки це допоможе чітко визначити, що доступ до публічної інформації є основним правом людини та громадянина, яке гарантується Основним Законом, а також сприятиме розбудові публічно-сервісної держави в Україні. Крім того, правове забезпечення інформаційних відносин у сфері масової інформації повинно обов'язково враховувати вимоги принципу максимального оприлюднення.

Використані джерела:

1. Сборник стандартов по свободе убеждений. Аrtикль 19. Всемирная кампания за свободу слова: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://goo.gl/LUFn7>
2. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>